

8. Vektorové prostory a podprostory, lineární obal

Vektorové prostory a podprostory

Cv. 8.1 Rozhodněte, zda následující množiny vektorů tvoří podprostor \mathbb{R}^2 :

- (a) $\{(s, s^2)^T; s \in \mathbb{R}\}$,
 (b) $\{(s - t, 2t)^T; s, t \in \mathbb{R}\}$.

Řešení:

Aby množina tvořila podprostor \mathbb{R}^2 , je třeba, aby obsahovala $(0, 0)^T$ a byla uzavřená na operace sčítání a násobení skalárem.

- (a) Není podprostorem, neboť množina není uzavřena ani na násobky, ani na součty. Například vektor $(1, 1)^T$ leží v množině, ale její násobek $(2, 2)^T$ už nikoli.
- (b) Nulový vektor v množině pro $t = 0, s = 0$ leží. Uzavřenost na součty a součiny také platí:
- $(a - b, 2b)^T + (c - d, 2d)^T = ((a + c) - (b + d), 2(b + d))^T$,
 - $\alpha(t - s, 2s)^T = (\alpha t - \alpha s, 2\alpha s)^T$.

Cv. 8.2 Rozhodněte, zda následující tvoří podprostor prostoru reálných posloupností $\mathbb{R}^\infty = \{(x_1, x_2, \dots); x_i \in \mathbb{R}, i \in \mathbb{N}\}$:

- (a) posloupnosti s nekonečně mnoha nulami,
 (b) posloupnosti s konečně mnoha nulami.

Řešení:

- (a) Ne, nejsou uzavřené na součet.
 Například $(0, 1, 0, 1, \dots) + (1, 0, 1, 0, \dots) = (1, 1, 1, 1, \dots)$
- (b) Ne, posloupnost samých nul jako nulový prvek nenáleží do této množiny.

Lineární obal, lineární kombinace

Cv. 8.3 Buď V vektorový prostor a $M, N \subseteq V$ množiny vektorů. Rozhodněte, zda platí

- (a) $\text{span}(\text{span}(M)) = \text{span}(M)$,
 (b) $M \subseteq N \Rightarrow \text{span}(M) \subseteq \text{span}(N)$,
 (c) $M \subseteq N \Leftarrow \text{span}(M) \subseteq \text{span}(N)$.

Řešení:

Ukážeme dva možné způsoby řešení, podle toho, jakou charakterizaci lineárního obalu použijeme.

První způsob. Podle první definice je lineární obal $\text{span}(M)$ množiny M tvořený průnikem všech podprostorů, obsahujících množinu M . Jinými slovy, $\text{span}(M)$ je (co do inkluze) nejmenší podprostor obsahující M .

- (a) Ano. Množina $\text{span}(M)$ je již podprostor, tudíž jeho lineární obal je on sám.
- (b) Ano. Pokud podprostor U obsahuje množinu N , pak obsahuje i množinu M . Tudíž při konstrukci lineárního obalu $\text{span}(M)$ děláme průnik z týchž podprostorů, jako při konstrukci $\text{span}(N)$, plus případně ještě z nějakých navíc. Proto $\text{span}(M) \subseteq \text{span}(N)$.
- (c) Tento vztah obecně neplatí. Vezměme například množiny $M = V$ a $N = M \setminus \{o\}$. Platí, že $\text{span}(M) = \text{span}(N)$, tím pádem i $\text{span}(M) \subseteq \text{span}(N)$, ale zároveň neplatí $M \subseteq N$.

Druhý způsob. Zde vycházíme z tvrzení, že $x \in \text{span}(M)$ právě tehdy, pokud existuje $k \in \mathbb{N}$, vektory $x_1, \dots, x_k \in M$ a koeficienty $\alpha_1, \dots, \alpha_k$ takové, že

$$x = \sum_{i=1}^k \alpha_i x_i.$$

- (a) Ukážeme nejprve, že $\text{span}(M) \subseteq \text{span}(\text{span}(M))$, tedy že

$$x \in \text{span}(M) \Rightarrow x \in \text{span}(\text{span}(M)).$$

Protože $x \in \text{span}(M)$, dá se vyjádřit jako $x = \sum_{i=1}^k \alpha_i x_i$ pro $x_i \in M$. Protože ale $x_i \in \text{span}(M)$ a platí $x_i = \sum_{j=1}^{\ell_i} \beta_{ij} y_{ij}$, dostáváme z tvrzení výše, že $x \in \text{span}(\text{span}(M))$.

Naopak pokud $x \in \text{span}(\text{span}(M))$, poté existují $x_1, \dots, x_k \in \text{span}(M)$ a $\alpha_1, \dots, \alpha_k$ takové, že $x = \sum_{i=1}^k \alpha_i x_i$. Každé $x_i \in \text{span}(M)$ můžeme vyjádřit jako $x_i = \sum_{j=1}^{\ell_i} \beta_{ij} y_{ij}$ pro jisté $y_{ij} \in M$. Po dosazení dostáváme

$$x = \sum_{i=1}^k \alpha_i x_i = \sum_{i=1}^k \alpha_i \left(\sum_{j=1}^{\ell_i} \beta_{ij} y_{ij} \right) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{\ell_i} (\alpha_i \beta_{ij}) y_{ij}.$$

Toto je lineární kombinace vektorů $y_{ij} \in M$ s koeficienty $\alpha_i \beta_{ij}$, tedy $x \in \text{span}(M)$.

- (b) Každý vektor $x \in \text{span}(M)$ můžeme vyjádřit jako $x = \sum_{i=1}^k \alpha_i x_i$ pro určité $x_i \in M$ a $k \in \mathbb{N}$. Protože $M \subseteq N$, platí také, že $x_i \in N$, tedy $x \in \text{span}(N)$.
- (c) Již jsme nahlédli protipříkladem v první části.

Cv. 8.4 Rozhodněte, zda vektory $(1, 2)^T$ a $(3, 4)^T$ generují \mathbb{R}^2 .

Řešení:

Aby dané vektory generovaly \mathbb{R}^2 , musí jít každý vektor $(a, b)^T \in \mathbb{R}^2$ vyjádřit jako jejich lineární kombinace, tj.

$$\begin{pmatrix} a \\ b \end{pmatrix} = \alpha \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \end{pmatrix} + \beta \begin{pmatrix} 3 \\ 4 \end{pmatrix}.$$

Pokud rovnost vektorů rozepíšeme po složkách, dostáváme soustavu

$$\begin{aligned} \alpha + 3\beta &= a \\ 2\alpha + 4\beta &= b, \end{aligned}$$

kde α, β jsou neznámé. Maticově můžeme soustavu přepsat a vyřešit jako

$$\left(\begin{array}{cc|c} 1 & 3 & a \\ 2 & 4 & b \end{array} \right).$$

Protože je matice soustavy regulární, má soustava jediné řešení pro jakékoli hodnoty $a, b \in \mathbb{R}$. Každý vektor lze tedy pomocí zadané dvojice jednoznačně generovat. K tomuto závěru nepotřebujeme znát přesný tvar řešení soustavy. Na druhou stranu, řešení soustavy nám dává dodatečnou informaci, a to koeficienty příslušné lineární kombinace. V našem případě je řešení $\alpha = -(2a + \frac{3b}{2})$, $\beta = \frac{2a-b}{2}$.

Cv. 8.5 Rozhodněte, zda existuje lineární kombinace zadaných vektorů dávající vektor $x = (1, 2, 3)^T$ a pokud ano, tak ji najděte: $(2, 1, 3)^T$, $(3, 1, 2)^T$, $(1, 1, 1)^T$.

Řešení:

K řešení využijeme postupu z předchozí úlohy, tedy převedení problému hledání koeficientů lineární kombinace na řešení soustavy lineárních rovnic.

Dostáváme soustavu

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 2 & 3 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 2 \\ 3 & 2 & 1 & 3 \end{array} \right),$$

která má jednoznačné řešení, protože ji můžeme převést Gaussovou eliminací například na tvar

$$\left(\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 1 & 2 \\ 0 & 1 & -1 & -3 \\ 0 & 0 & -3 & -6 \end{array} \right).$$

Řešením je vektor $(1, -1, 2)^T$, tedy platí, že

$$1 \cdot \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \\ 3 \end{pmatrix} - 1 \cdot \begin{pmatrix} 3 \\ 1 \\ 2 \end{pmatrix} + 2 \cdot \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}.$$